

23. Jan. 1971

FAKTA

Dato:

23. Jan. 1971

Sidetæl:

Notes 70-71 bd 7 s. 20-33

Jeg blev ogsaa blest over i gaar
Jeg da jeg "dis hui laede" maek
Allan og Ege bruk at det ikke
alene er pild sken dig formoals-
-lyst, u mytligt, men ogsaa
i vinkeligheden i men lig at
hule med andre om de par-
-blemar som op tager og on-
-gvar en selv - men mest er
brundet af sit ego og kien
ikke nou ud over det og der-
-ved bliver en hver som hule
end sige dis hussion overfyldt
og i det hjerte en selsheds-
-leg.
Man skal love og vore kult
i gennem stille og lytende
saa vel over for sine egne
kender som over for kender
for andre.

Paris.

23-1-77.

Disle maek er at man
forer billedet - billed objektet
u til strekkeligt - netop fordi
det er et objekt men som me-
lid som det allige vel ikke
er et objekt. Billedet er

objekt i den forstand at det
består af en blandning
af tre hvoraf er udspændt
af lærred som hvile er pro-
-jektet, fure stof, men i det
-lysbillede dette fure stof pro-
-jektet objektet oplyses det
med et være sig selv som
objekt, kan man sige i det den
de pro-jektet furer ved deres
sammenhæng den er former, kon-
-traster, rum der ligger uden for
det reelle objekt, funktion,
der bliver et objekt hvoraf
visse forskjellinger finder sted.
Disse forskjellinger er f. eks.
hvad man de nævner maler-
-kunst d. v. s. tegn der skal
afledes og tydes i med sæt-
-ning til det oprindelige
objekt hvoraf de placeres,
der er sig selv og i sig selv
uden sig selv.
Hvor meget man end forsøger
at gøre malerkunsten og objek-
-tet til at smelte sammen
blive en syntese - evnt. et
nyt objekt ud af det oprinde-
-lige hvor ulid enten det
ene eller det andet, en lær.

malerkunsten eller objektet hver-
-vordt den udpejder sig over -
-tager - en balance er opnået
aldrig tilstede. En kunstprofesjon
malerkunsten objektet
eller omvendt.

Det er problematisk fordi det
man vil hævde er en ren
og skær konstatering af ob-
-jektet eller en demonstrering
af malerkunstens sproglige
funktion som jo ikke er in-
-teressant end en kunst som
helst for anden teknisk sprog.
Det man vil er ganske sim-
-pelt noget helt andet, nam-
-lig: en idees udvikling op-
-nem om kunsten ~~processen~~ og
håndlingsprocessen. Det er dette
som man vil være det væsent-
-lige af ikke kun den fysisk
materiale den nye kunste og hånd-
-leprocessen foregår i. En kunste
og håndleprocessen der alene drejer
sig om det materiale den
foregår i hvor ikke ud over
den rent tekniske demonstra-
-tion af den nye tekniske varia-
-tions muligheder (et præcedens).

Joseph Kosuth Kredsør er
precist om dette problem, det
her skriver:
My activity as an artist
should be considered as one
which is separate from the
"construction" of significant
individual "works". My activi-
-ties, since 1965, have consisted
of a series of investigations
which are comprised of
propositions on/about/of "art".
"Masterpieces" imply "heroes",
and I believe in neither.
Every unit of an (art) pro-
-position is only that
which is functioning with
a larger framework (the pro-
-position) and every proposition
is only a unit which is
functioning within a larger
framework (the investigation)
and every investigation
is only a unit which is
functioning within a larger
framework (my art) and
my art is only a unit
which is functioning within
a larger framework (the
"concept" art) and the

Concept art is a concept which has a particular meaning at a particular time but which exists only as an idea used by living artists and which ultimately exists only as information.

To attempt an "iconic" grasp of only a part or unit of the above paragraph (which means to one action a potential "masterpiece") is to separate the art's "language" from its "meaning" or "use". The art is the "whole" not "part". And the "whole" only exists conceptually.

Man - enhver idee til tænke-holdning har nedvendigt en eller anden form for materialitet - litteratur - billedkunst - lyd - skulptur - tegning - stenset - søst - skrevet - danset - set - hørt - læst - o.s.v.

Hvor langt kan man påføre denne sproglighed ned - hvormed kan man neutralisere den sproglige form udtrykkeligt?

Brugen af et hvilket som helst

- Der er valgt, skriver man, som
jg gør nu; vilde man bevidst
eller ubevidst, ordene, sætningerne
i forhold til hvad man vil
sige. Man - nu er jg f. eks.
skriver her i denne bog for sig
jg alone at lade ordene og
sætningerne følge min tanke
som direkte som muntligt, og
jg replikater i lade dybere
over ordene eller sætningerne
vilde dem der helt umiddel-
-bart fulde lige for og det vil
til sig at jg egentlig gør
brug af en vane - en konven-
-tion, i lade for sig en et proce-
-sional ud over det jg rent
skriftligt ~~er~~ d. v. s. vane mæssigt
kan måske. Jg skriver overi-
-kylt meget, men trods dette
væder jg ingen brug til en
større fordybelse i den
sprogige funktion. Det er
altså for mig i lade nogen
særlig problematik at skrive
jg stiller ingen store formelle
krav til det. En videnskabe-
-lig af handling kan være dæ-
-lig skrevet, rent sproglig
og trods dette have af gørende

i den skabelig betydning - selv om
det naturligt is kon var at
plus at den også var
Sproglig var præcision, men
det er ikke af alt af ypper-
-de betydning for dens viden-
-skabelige værdi.

Under hele den moderne periode
inden for billedkunsten
har man glemt at der var
en tid da billedkunsten be-
-nyttede sig af et rent "kon-
-ventionelt" sprog som gift fra
generation til generation uden
nårne værdig persondring - trost-
-imod hvad der hele moder-
-nis man ulem om de sproglig-
-lige problemer.

Er det måske du at gøre sig
"blind" over for de ekspresive
sproglige muligheder som er til-
-stede i enhver teknik? At
gøre det til en fuldstandig
underordnet faktor hvilket
-ville man be nytte sig af da
denne, i følge det ovenstående,
man var fuldstandig selvbevidst
i forhold til det primære ideer
og handlinger processer? Det pro-
-blem som opstår her, er

at i det øjeblik en ide af en
kunstner - handlingens proces, kunger en
eller anden fysisk form er den
form, stikket der eneste i det
- tryk, ind ad til om i den, kon-
- takt, handlingens eksistens, og
derfor det eneste i den kultur -
- middel i den alene til om -
- verdener bestående af andet men-
- nesker, men også til den der
har fjælt ideen, og ud fra den
ud fra kunsten af handlingens proces -
- som - altså kunsten.
I den opstår i kunstnerens hoved,
derfor vil i den kunsten processen
som i sig selv er et handlingens
- forløb (selv om den i den kunsten
- fysisk form) kunsten er den
- leder i hele processen
hvis man vil forløbet, men dette
er af betydning d. v. s. men den
ene kunsten er stikket (og end
- øjeblik af en anden ide, en
- anden kunsten) er alene er ind-
- gik til den af den kunsten
- form der man kan minimation
ind ad til stat. Dette kan vel
siger at være den hele kunst-
- neriske idealtet.
Men - der kan drages en vis

parallel til i den skabte, hvis
en i den skabte mand har en
formodning, og danner en teori
paa den re formodning, men
kun for at forbe eller af-
kræfter den re teori udfor
fors og smad i den for de om-
vunder teorien om fulde eller
en teorien alene et produkt.
Det samme med kunstner,
han mere hvis kun danner
sig en kunst, en teori om
kunst, gennem forve den re
teori i "praktis" - Conception-
arts achilles heel er netop at
den aldrig ofte bliver i produ-
ktion. Den produktet af so-
dan er det uden at forve
at begrundet hvorfor. Dette er
forve en af den moderne
billedkunst's teoretiske fejltrin
at den i alt for mange og
aldrig i sig selv spørgsmålet
i hende mere ud over produktionen.
Der gælder kun dinstegs form
og forve teori, der gælder til
en vis grad Malerich der
ofte lader sig nyje med den
hvide fysiske produktion, der
gælder der med i hende Mon-

- drian har teori og praksis i hved-
- fuld forståelse af indover en
- en ked - men det gælder von
Doestburg.
Man kan altså overlige kam-
- me uden om at den overfor
nærte i de alle kunstneriske
konkurrence alene findende sted
i kunstnerens hoved også for
kunstneren selv er udlid strukturer
i det den alene udgør teorien,
et: man kunne gøre - hvis
man gjorde - d. v. s. kunne
uden kunstnerens afprøvel-
- se - eller rettere bliver i
kunnen uden på følgende hænd-
- linge. Den i de alle kunstneriske
konkurrence bærer sig navn med
rette da den alene bliver i
i de alle uden konfrontation
med realiteten, og realiteten
til gæft sagt sig en eller
anden form for materiale omend
nok så minimal. Det er
kun man frem til er: at den
- ne materialitet ikke er, eller
hvor mere kardinal punkt er,
man alene det udfører hvor-
- med vi efter prøver vor kanten
- der er i hved udførelse der

Uddrag af interview med
Wolff Kostell.

Èlever la vie entière au
niveau de l'art, n'est-ce pas le
contraire d'une attitude en-
-quêtée?

W.V.: Non car il ne s'agit
là que d'un travail prépara-
-toire qui doit être accompli
pour que le public se débier-
-rasse de ses notions d'art
trop esthétisées et qu'il com-
-mence d'abord par compren-
-dre l'incroyable puissance
des événements et des phéno-
-mènes naturels. En plupart
des gens, on effect, sont en-
-combrés de préjugés: ils
ils ignorent la vraie pluie,
pluie, la beauté de rester
des heures sous la pluie:
ils ont perdu tout rapport
avec des éléments comme
la neige, l'eau, la terre, le
verre - éléments sensibles et
tactiles qui relèvent des et-
-périences fondamentales de la
condition humaine.

Ce sont les hommes qui
introduisent, par leurs juge-
-ments de valeurs, de caté-
-gories esthétiques dans le
réel.

~~Votre~~
Votre évolution propre vous
conduit-elle, vous aussi, à
travailler de plus en plus avec
des idées ?

W.V. C'est inévitable.
L'avenir est là. C'est la
raison pour laquelle la télé-
-vision est un journal'hui le
plus important des médias.
Il s'agit de répondre des
idées pour la télévision, des
idées qui n'ont plus besoin
d'être réalisées, qui existent
et qui survivent au nive-
-au de l'information.

Quel qu'un m'a dit
réellement que même si
je ne puis plus rien
du tout, le fait d'avoir
la bouche risquerait en-
-core d'être une œuvre
d'art. Tout est es-
-senti-

- li que.

Paris

27-7-77.

Mange gange (noget år
i særlig optimistiske humør)
har jeg en følelse af at pro-
blemerne jegres mere indvik-
lede end de i realiteten er.
Hele den ne dualisme - hvad er
rigtigt - hvad er forkert - er jeg
alene udslag af rent egoistiske
konkanser og har ikke egentlig
noget med de to sunde spørgs-
-mål at skaffe. Ser man
brugt prøv hvad man har
problemer viser det sig jo, hel-
digvis, at instinktet den man
er i den sidste ende vinder
over teorierne og fortællerne,
man kan i realiteten ikke
gøre andet end hvad man
gør og kan gøre. Noget
spørge efter man det ene
andere det andet - den dua-
-lis man man tror der ligger
i dette er selv opfundet af
egvet fordi dette stiller et
i de al op om hvordan det